

Que ve el llop, que ve el llop!

Bàsquet. L'Spar Girona, a remolc i sense nord per un flagrant mal arbitratge (27-16 faltes), pateix i acaba fora de si per superar el Gran Canària en el tercer partit en cinc dies de tots dos equips

És el conte d'en Pere i el llop i, el d'ahir, el seu últim episodi. Fins que arribi el fatal desenllaç. Ho seria, segur, perdre contra qualsevol equip de la lliga que no fos el València –l'Uni el visita d'avui en vuit (58-68 a l'octubre)– o l'Avenida, que ahir no podia recuperar un dels tres partits que té pendents, tots tres a fora, per casos de Covid en l'Estudiantes –els altres són el Cadí i el Gernika–. I la lliga regular s'acaba el 27 de març amb les castellanques a Fontajau (79-61 al desembre al Würzburg).

El d'ahir era el tercer partit en cinc dies per als dos equips, amb l'equip gironí superant el Cadí (86-83) dijous i millorant molt la seva imatge a Lugo (74-89), el mateix dia que les canàries sortien escaldades de Salamanca (107-66, quina comparació més odiosa...) i després d'haver superat el Zamarat a casa (83-61). I si dijous contra el Sedis l'Spar Girona arribava a perdre de quinze (29-44), ahir va costar molt més capgirar-ho, tot i una màxima inferior (38-49). El motiu, la delirant i inexplicable actuació arbitral: 27-16 faltes, una tècnica a cada entrenador inclosa (la de Julbe, a 1:08 per al descans amb 35-40 i la de Ramos Viejo, a 53 segons per al final del tercer quart amb 52-55) i faltes en atac a Reisnegerová, Araújo i Gray. I un reguitzell d'accions flagrants molt difícils d'argumentar. "Si la Julia Reisnegerová només pot jugar deu minuts, en aparicions de sis, dos i dos...", diu Julbe, per explicar les dificultats en el rebot, que l'equip va poder maquillar: 7-14, 19-22 en el descans, 30-34 i 34-40 en el darrer quart, de frenopàtic.

A remolc Els 10 punts d'Espanya i els 7 de Taylor en el primer quart, amb l'Uni sense encert –tenia 5/15 tirs de camp quan Gray tallava el 0-7 en la primera acció en atac, al cap de dos minuts de sortir, i en la següent assistia Labuckiene (17-23)–, i ja amb Reisnegerová amb dues per la falta en atac, condemnaven les locals a remar contra corrent. El primer triple gironí era de Ferrari a 8:53 per al descans i Elonu enllaçant accions –assistida per Gray (27-31 i 29-33) taponant i fent el 31-33 d'ofensiu a dues mans sense tocar de peus a terra– ajustava el marcador abans que Espanya creués la pista sense que ningú la parés per marxar cap al vestidor 38-44.

Eldebrink, quan havien passat 2:50 del tercer quart i Reisnegerová ja havia fet la tercera i la quarta en 9 segons (38-49 Koné amb l'addicional), feia els primers punts de l'Uni per tallar un altre 0-7 (41-49) que establia la màxima d'onze. Chelsea Gray en l'últim quart posava l'Uni al davant de tir lliure (61-60) per primer cop des de l'11-9 d'Araújo (també de 4,6 m) i amb vuit punts més, amb una suspensió entremig de Palau (67-62), encarrilava el marcador (71-62) abans d'un final en què el millor va ser que s'acabés. Bé?

Publicat a:

-L'Esportiu. Girona 17-02-2021, Pàgina 7

Font del document:

<http://www.lesportiudecatalunya.cat/basquet/article/1925661-que-ve-el-llop-que-ve-el-llop.html>